

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebvs Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

5 De lachrymis spiritualibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](#)

486 INSTRVCT. DE MODO
quod data opera angelus non bonus, sed
malus procurat.

De Lachrymis spiritualibus.

C A P. V.

VT in tua deuotione non decipiari, ne-
cessit est probè distinguas naturales la-
chrymas à spiritualibus; & ex spiritualibus
bonas à malis Naturales voco, quæ oriun-
tur ex causa naturali, ut ex obitu parentum,
iactura fortunarum, &c. Ad has lachrymas
prompti sunt, quibus humidum est cere-
brum, ut mulieres, pueri, corpulenti, & pi-
tuitosi. Secundo, qui in potu vel cibo exce-
dunt, cum enim in illis multi vapores ascé-
dant in caput, frigefacti inde instar pluiae
in oculos delabuntur. Tertio, homines e-
feminati, eo q[uod] ex quo quis corporis dolo-
re, vel animi mœrore dissfluant in lacrymas.
Quarto, melancholici. Atque ideo omnes
hi si in meditatione multis lacrymis per-
fundantur, non statim debent credere eas
prouenire ex singulari deuotione sua, sed
potius metuere, ne tantum ex accidentalí
corporis affectione sint profectæ.

SPIRITUALES verò lachrymas appel-
lo quæ proueniunt à spiritu qui si bonus
sit, dicuntur bonæ, si malus, malæ. Quæ
à Spiri-

à Spiritu bono proueniunt, sunt triplices. Primæ, quæ ortum habet ex compunctione cordis per meditationem de peccatis excitata: quales fuerunt S. Petri, qui post graue erratum commissum in abnegando Christo, respectu eiusdem commotus existit foras, ut narrat B. Matthæus, & flevit amare. Aut ortæ sunt ex consideratione peccatorum alienorum, quales fuere Christi Domini fletis super Hierosolymam. *Luc. 19.*

Mat. 26.

Videns autem Iesu ciuitatem, ait B. Lucas, flevit super eam. id est, super eius peccata. Secundæ lachrymæ dicuntur compassionis, quæ funduntur ob aliorum calamitates; quo modo sanctæ mulieres, quæ contabat Christum ad monte Caluariæ teste B. Luca, plangebant, & lamentabantur eum. *Luc. 23.*
Primi generis lachrymæ sunt incipientium, qui sunt in via purgatiua. Secundæ autem proficiunt, qui sunt in via illuminatiua. Tertiæ denique lacrymæ sunt dulcedinis, & propriæ Perfectorum, qui sunt in via uinitiua. Omnibus his angeli procurant lacrymatum abundantiam, ut disertè docet B. P. N. Ignatius. *Hominibus*, inquit, qui se à vitiis & peccatis purgandos curant sollicitè, & in obsequijs diuini studio magis in dies promouent, spiritus

Hh 4 bono

bene proprium est devotionis lacrymas ciere.

LACHRYMAS malas demū vocamus,
 quas malus dæmon promouit. Primo, quia
 Matt. 7.
arbor mala, ut Christus loquitur apud B.
 Matthæum, *malos fructus facit*. Secundo,
 quia illis semper conatur damno aliquo af-
 sicere, vel animam, vel corpus, vel utrumq;
 Eaq; dannata sunt multa & varia. Primum
 est, ut per copiam lacrymarum inducat do-
 lorem capit, copia enim illa exinanit &
 exsiccat cerebrum: unde fit, ut oratio dein-
 de deserenda sit, & homo mille tentationi-
 bus exponendus. Qua de re Cassianus in
 collationibus. *Quos*, inquit, *csm demones*
spirituali meditatione nudauerint, *Velut ex-*
armatos omni presidio ac munitione diuina
nudatos facile vincendos audacter inuadunt.
 Alterum malum est, ut prouocet ad vanam
 gloriam, maximè si ab aliis videātur. Quod
 magnopere eauendum est, sicut etiam, ne
 tam clara trahantur suspiria, & singultus, ut
 facile exaudiantur. *Quod si cor, ut fit, in ar-*
denti meditatione aliquando exardescat,
 & ideo refrigeratione aliqua indigeat, suf-
 ficit aperire os, nullo vocali strepitu edito.
 Tertium est, ut impedit nos in salutari co-
 gnitione, quam in aliqua forte meditatio-
 ne hauisemus, aut reuocet à bono aliquo
 propo-

Coll. 7.
 224.

proposito, quod fecissemus, si lacrymis ob-
tutio non fuisset.

Memineris ergo tempus illud, non pro-
rationi, sed orationi destinatum. Etsi con-
vivendi non sunt tres vel quatuor la-
crymulæ, quando sponte oboriuntur, nam
S. Ecclesia orationem peculiarem in Missa-
li posuit, *Propositione lacrymarum*. Verum
noris potius intendendum prosequendæ
meditationi. Excipio viros perfectos, qui-
bus pœnè continent lacrymæ sunt in o-
culis, vti accidit B. P. N. Ignatio, cui sub vi-
ta finem à summo Pontifice facultas obti-
nenda fuit, ne teneretur horarum canonici-
carum persoluere pœnum, ob continuas la-
crymas, quibus excæcandus videbatur.

De causis Desolationis.

C A P. VI.

EXPONAM primò quid nomine Deso-
lationis secundum doctrinam B. P. Igna-
tii intelligam. *Desolatio*, inquit, *Vocari debet*
quævis animæ obtenebratio, perturbatio, in-
fligatio ad res infimæ, seu terrenæ, omnis de-
risq; inquietudo *Egagatio, siue tentatio trahens* in diffidentiam de salute, *Eg spem cari-
tatemq; expellens*; *Vnde se anima tristari, te-*

Hh § pescere